

MØTE

i EØS-utvalget

tirsdag den 16. april 2002 kl. 15.15

Møtet ble ledet av komiteens leder, *Thorbjørn Jagland*.

Til stede var:

Fra utenrikskomiteen: Thorbjørn Jagland, Åslaug Haga, Haakon Blankenborg, Julie Christiansen, Morten Høglund, Lars Rise, Christopher Stensaker, Finn Martin Vallersnes, Gunhild Øyangen.

Fra EFTA/EØS-delegasjonen: Ivar Østberg, Grethe Fossli og André Dahl og Hans Kristian Hogsnes..

Fra kirke-, utdannings- og forskningskomiteen: Søren Fredrik Voie og Åshild Karlstrøm.

Fra næringskomiteen: Øystein Hedstrøm og Ivar Kristiansen.

Av Regjeringens medlemmer var til stede: Utenriksminister Jan Petersen og nærings- og handelsminister Ansgar Gabrielsen.

Følgende embetsmenn ble gitt adgang til møtet: Departementsråd Jan Solberg, Nærings- og handelsdepartementet, ekspedisjonssjef Sven Svedman, Utenriksdepartementet, avdelingsdirektør Helge Skaara, Utenriksdepartementet, avdelingsdirektør Pål Hellesylt, Nærings- og handelsdepartementet og underdirektør Else Underdal, Utenriksdepartementet.

Videre var til stede komiteens faste sekretær, Rune Resaland.

D a g s o r d e n :

1. Orientering v/nærings- og handelsministeren om norsk oppfølging av EUs Lisboa-strategi og status for gjennomføring av det sjette handlingsprogrammet for forskning.
2. Aktuelle rettsaker for møtet i EØS-komiteen 19. april 2002. Se vedlagte brev fra Utenriksdepartementet, datert 9. april d.å., med oversikt over de relevante rettsaker.
3. Eventuelt.

S a k n r . 1

Orientering v/nærings- og handelsministeren om norsk oppfølging av EUs Lisboa-strategi og status for gjennomføring av det sjette handlingsprogrammet for forskning.

Statsråd Ansgar Gabrielsen: Gjennom en rekke initiativ fortsetter EU-landene arbeidet med å videreutvikle det indre marked og styrke rammebetingelsene for verdiskaping. Dette omfatter aktiviteter med norsk deltakelse – både i og utenfor EØS-samarbeidet. Jeg vil i dag redegjøre spesielt for den norske oppfølgingen av Lisboa-strategien. Jeg vil også orientere om vår deltakelse i EUs rammeprogram for forskning. Til slutt vil jeg si noen ord om Snøhvit-saken.

Når det gjelder Lisboa-strategien, vedtok altså EU den på toppmøtet i mars 2000. Det strategiske målet er at EU i løpet av det neste tiåret skal bli

”den mest konkurransedyktige og dynamiske kunnskapsbaserte økonomi i verden, en økonomi som kan skape en bærekraftig økonomisk vekst med flere og bedre arbeidsplasser og større sosial samhörighet.”

Etter min mening er Lisboa-strategien et forsøk på å utmeisle en samlet politikk for flere områder, herunder næringspolitikk i bred forstand. Det er ikke noen motsetning mellom de ulike områdene, og jeg vil understreke betydningen av å se de ulike områdene i sammenheng. Strategien angår politikktutformingen på en rekke områder. Det er viktig at så vel storting som regjering er oppmerksom på dette. Jeg regner med at de ulike fagstatsrådene orienterer om sitt arbeid når de deltar på møtene i dette utvalget. Som nærings- og handelsminister forsøker jeg å følge opp den samlede utviklingen.

EU har satt av egne toppmøter hver vår for å drøfte Lisboa-strategien. Årets møte i Barcelona fokuserte på økonomiske reformer, men tok også noen skritt på områdene sysselsetting, forskning og utdanning, sosialpolitikk og bærekraftig utvikling, bl.a. ble det vedtatt å åpne energimarkedene fra 2004, slik at forretningskunder fritt kan velge elektrisitets- og gassleverandør. Toppmøtet understreket målet om å redusere ledigheten samt å stimulere til økt arbeidskraftsmobilitet i EU. Det ble også vedtatt konkrete mål for satsing på utdanning og forskning, bl.a. at samlet FoU målt som andel av EU-landenes BNP, skal økes fra 1,9 pst. til 3 pst. innen 2010. To tredjedeler av dette skal komme fra privat sektor. Hva betyr dette for Norge?

For Norge er toppmøtets fokusering på markedsreformer interessant. Vi er blant de få land som allerede har gjennomført en full liberalisering av energimarkedene. Også i andre markeder har Norge gjennomført dereguleringer og åpnet for konkurranse. Ytterligere liberalisering i EU vil gi grunnlag for økt norsk verdiskaping, ikke minst i energisektoren.

Som kjent har Stortinget vedtatt et mål om at FoU-innsatsen i Norge skal opp på OECD-gjennomsnittet innen 2005. Nå har altså EU vedtatt å heve sin FoU-innsats med mer enn 50 pst. – fra 1,9 pst. til 3 pst. av BNP. Vi må forholde oss til dette ambisiøse målet bl.a. i lys av at det også påvirker det norske målet. Dersom den økte innsatsen gir gode resultater, vil det også kunne

påvirke næringsstrukturen i EU, noe som i neste omgang kan påvirke konkurransesituasjonen for norsk næringsliv.

Et viktig element i Lisboa-strategien er såkalt åpen koordinering. Dette betyr at hvert enkelt land velger hvordan målene skal nås, og at en kontinuerlig sammenligner seg med tanke på gjensidig læring og forbedring. Dette samarbeidet har Norge i utgangspunktet ikke anledning til å delta i. Likevel blir svært mange av enkeltområdene i Lisboa-strategien fulgt opp fra norsk side. Det skjer ved gjennomføring av EØS-relevant lovgivning knyttet til det indre marked, gjennom samarbeid med EU på områder som forskning og entreprenørskap og ved tiltak som eNorge-planen, som er en direkte parallell til EUs arbeid.

For å se de forskjellige reformområdene i sammenheng og med tanke på en nasjonal oppfølging av Lisboa-strategien er det opprettet en egen arbeidsgruppe med berørte departementet som ledes av Nærings- og handelsdepartementet. Vi har nær kontakt med UD som koordinerer oppfølgingen på EFTA-nivå.

EFTA arbeider også med å få Norge representert i statistikkrapporten som leveres til toppmøtene i EU. Rapporten presenterer kvantitative resultater for hvor langt EU-landene har kommet på Lisboa-strategiens forskjellige områder. Dersom Norge blir inkludert, gir dette en svært god mulighet for bred sammenligning, og vi vil arbeide aktivt for å få dette til. I årets rapport kom vi ikke med fordi kommisjonen ikke ønsket å ta med EFTA-landene i EØS før søkerlandene.

I likhet med Norge har EU vært opptatt av referansetesting, som innebærer sammenligninger med andre land for å lære og forbedre egne prestasjoner. NOU 2001:29 "Best i test?", som ble lagt fram i desember i fjor, bruker denne metoden for å vurdere rammevilkårene for norsk verdiskaping. Vi tror dette er en god metode for å fokusere på den næringspolitiske debatten, og vi vil følge opp dette arbeidet. Derfor vil vi ha en sterk fokusering på EUs arbeide innenfor Lisboa-strategien på dette området. Jeg vet at også andre departementer bruker referansetesting på ulike områder, som utdanning, miljø og sosial inkludering.

Lisboa-strategien omfatter mange viktige initiativ. Svært mange av disse er allerede en integrert del av norsk politikk. Siden norsk økonomi skiller seg fra EU-økonomien på flere områder, må vår oppfølging av Lisboa-strategien fokusere på de tiltak som øker norsk verdiskaping.

Så noen ord om EUs rammeprogram for forskning og teknologi. Norge deltar aktivt i EUs rammeprogram for forskning og teknologi. Programmet skal understøtte alle politikkområder i EU gjennom et vidt spenn av virkemidler og utlysninger fordelt over femårige programperioder. Det femte rammeprogrammet vil vare fram til utgangen av 2002.

Europakommisjonen har lagt fram forslag til innhold og budsjett for det sjette rammeprogrammet, og dette drøftes nå i Ministerrådet og Europaparlamentet. Endelig vedtak forventes medio 2002. Man er allerede enige om et budsjett på ca. 16 milliarder euro, eller ca. 130 milliarder kr over programperioden.

Det er enighet om hovedtrekkene i programmet som vil dekke en rekke fagområder. Norge har deltatt aktivt i utformingen. Både denne og tidligere regjeringer har gjennom møter med kommisjonen og skriftlige innspill fremmet norske synspunkter. Jeg har selv hatt møte med forskningskommissær Philippe Busquin. Samtidig har det vært stor aktivitet på embetsplan.

Et sentralt element i Lisboa-strategien er å etablere et felles europeisk forskningsområde. Målet er å styrke forskning og innovasjon i Europa på bred basis og å se både nasjonal og felleseuropeisk forskning mer i sammenheng. Det sjette rammeprogrammet vil være et viktig virkemiddel for å oppnå dette.

EØS-landenes deltakelse er regulert gjennom en egen protokoll i EØS-avtalen som må endres for hvert nytt rammeprogram. Stortinget vil bli forelagt en proposisjon om tilslutning til det sjette rammeprogrammet så snart EU har fattet sitt endelige vedtak.

Norges kontingent for deltakelse i programmet beregnes i forhold til BNP. Kontingenten sikrer at våre forskningsmiljøer og bedrifter kan delta i felleseuropeiske prosjekter innenfor alle forskningsområder som dekkes av rammeprogrammet.

Vi betaler i dag i overkant av 500 mill. kr pr. år. Dette utgjør om lag to tredjedeler av samlede norske kontingentmidler til programmer under EØS-avtalen. Vi må påregne at dette vil øke med i størrelsesorden 100 mill. kr i sjette rammeprogram.

De siste oppdaterte tallene fra Europakommisjonen viser at det under femte rammeprogram var registrert 650 norske prosjektdeltakelser fordelt på ca. 440 felleseuropeiske prosjekter. Norske forskere deltar i flest prosjekter innen energi, miljø og bærekraftig utvikling. Deretter kommer prosjekter innen livskvalitet og forvaltning av levende ressurser, konkurransedyktig og bærekraftig vekst og brukervennlig informasjonssamfunn. Foreløpige tall tyder på at næringslivets andel av prosjektmidler til norske deltakere vil doble seg fra det forrige rammeprogrammet til det nåværende, fra 15 pst. til om lag 30 pst.

Så noen få ord om Snøhvit. Den 19. mars mottok norske myndigheter et brev fra ESA om Snøhvit-prosjektet. Foranledningen er at Bellona har klaget skatteopplegget for Snøhvit inn for ESA for brudd på EØS-avtalens regler om statsstøtte. Finansdepartementet sendte tidligere i vinter informasjon om skatteopplegget til ESA. Etter å ha studert opplysningene, har ESA kommet tilbake med sine foreløpige vurderinger, og de utelukker ikke at skatteopplegget er i strid med EØS-avtalens artikkel 61 om statsstøtte. ESA ber om mer informasjon i saken. Vi har frist til 19. april på å besvare brevet. Nærings- og handelsdepartementet er sammen med de berørte departementene, Finansdepartementet, Olje- og energidepartementet og Utenriksdepartementet samt regjeringsadvokaten, i gang med å utarbeide svarbrev. Brevet vil gi utfyllende informasjon, og vi opprettholder vår argumentasjon om at skattebetingelsene ikke innebærer ulovlig statsstøtte.

Vi vil bl.a. gjøre rede for de økonomiske konsekvensene av hurtigere avskrivning og hvilke konsekvenser det har å plassere anlegget for flytende naturgass på Melkøya henholdsvis innenfor og utenfor petroleumsskatteregimet. Vi gjør også nærmere rede for motivet bak å legge anlegget på Melkøya inn under petroleumsskatteregimet.

Vi kommer også til å gi ESA informasjon som kan begrunne unntak fra forbudet mot statsstøtte. ESA har selv vist til en slik mulighet i sitt brev. ESA har en meget stor skjønnsmessig kompetanse når det gjelder å vurdere om unntak kan gis.

Dersom ESA ikke finner svaret tilfredsstillende, har de varslet en formell gransking av saken. Erfaringsmessig vil det ta ca. et år før saken blir avsluttet. I tillegg vil en eventuell prosess for EFTA-domstolen ta ytterligere minst et år. Derfor legger Regjeringen vekt på at vi nå presenterer sakskomplekset så bredt og omfattende som mulig, slik at vi bidrar til en løsning i saken på dette stadium.

Lederen: Takk skal du ha.

Det ser ikke ut til at det er noen som ber om ordet. Da går vi videre til utenriksministerens innlegg.

Vi takker kirke-, utdannings- og forskningskomiteen og næringskomiteen.

Utenriksminister Jan Petersen: Først vil jeg gjerne si litt om laksesaken. Jeg har tidligere redegjort utførlig for de aktuelle problemstillinger som på lang og kort sikt knytter seg til vår handel med laks med EU, senest 24. januar i år. Jeg ønsker å benytte denne anledningen til å redegjøre kort om hvor saken nå står, hovedsakelig i et kortsiktig perspektiv, i lys av den dialog vi har hatt med kommisjonen og medlemslandene om dette.

I det kortsiktige perspektivet har problemene for markedsadgangen for norsk laks til EU dreid seg om å finne en løsning på lakseavtalens minsteprisbestemmelse. For næringen har det vært svært vanskelig å forholde seg til at markedsprisen har ligget under avtalens minstepris, og at norske, i motsetning til andre tredjelands, eksportører i praksis har vært forhindret fra å eksportere laks til EU-markedet. Det var på denne bakgrunn at vi i desember 2001 bad om revisjon og suspensjon av minsteprisbestemmelsene.

Markedssituasjonen har nå endret seg. Lakseprisene er på vei oppover og tangerer minsteprisen. I brev til kommisjonen 19. forrige måned trakk vi derfor i samråd med næringen vår anmodning om revidert minstepris og de forslag til alternative løsninger som vi hadde drøftet med kommisjonen ukene før. Samme dag sendte imidlertid kommisjonen ut på høring til norske myndigheter og til alle eksportører de har avtale med, forslag om innføring av straffetoll på om lag 14. pst.

Vår anmodning ble behandlet i antidumpingkomiteen torsdag 11. denne måned. Forut for dette møtet hadde norske myndigheter tatt kontakt med medlemmene i komiteen og fremlagt vårt syn. De opplysninger vi har mottatt så langt, kan tyde på at det ikke er fare på kort sikt for at kommisjonen sier opp

lakseavtalen og innfører straffetoll. Tendensen i antidumpingkomiteen går i vår favør.

Selv om signalene fra behandlingen sist torsdag var positive, tar vi ikke noe for gitt. Det vil være nødvendig å følge saken nøye i tiden fremover. Vi er kjent med at skotske og irske oppdrettere selvfølgelig ikke er tilfreds med resultatet så langt. Kommisjonen har heller ikke strukket våpen. Neste møte i antidumpingkomiteen er 30. denne måned, og det er mulig at saken kommer opp igjen da.

I vår kontakt med myndighetene i EU-landene forut for neste møte vil vi igjen fremheve at vi absolutt ikke ser at det kan være grunnlag for kommisjonens forslag om innføring av straffetoll. Markedet har forbedret seg, og dessuten er det urimelig at alle norske eksportører skal straffes over én kam fordi noen får har omgått lakseavtalen.

Jeg vil holde komiteen orientert om det videre arbeidet med det langsiktige perspektivet når det gjelder hva som vil være de fremtidige rammevilkårene når lakseavtalen utløper og den nye undersøkelsen – den såkalte ”review” – er gjennomført.

Her er utgangspunktet at kommisjonen 28. februar, på bakgrunn av den situasjon som oppstod forrige høst, i henhold til antidumping- og subsidieregulverket initierte en full ny undersøkelse, der dumping, statsstøtte og skade blir vurdert. Norge vil selvsagt foretrekke at frihandel for laks blir gjeninnført. På den annen side vil en form for arrangement for en ny periode være bedre enn straffetoll basert på en dumping-/subsidiemargin som undersøkelsen leder til.

Lakseavtalen utløper 30. juni i år.

Så noen ord om EUs tiltak for å beskytte sin stålindustri. USA vedtok 5. mars i år tiltak for å beskytte sin stålindustri, med virkning fra 20. mars. Norge har sammen med EU, Japan, Kina, Sør-Korea og Sveits avholdt konsultasjoner med USA i Genève under WTOs tvisteløsningsavtale. Disse konsultasjonene er første steg mot en panel i WTO som kan avgjøre hvorvidt USAs tiltak er i strid med WTOs avtale om beskyttelsestiltak.

For å hindre at det stål som ikke lenger kan eksporteres til USA, kommer til EU, har EU innført midlertidige importrestriksjoner i form av tollkvoter på stålimporten basert på gjennomsnittet av de siste tre års stålimport pluss 10 pst. Kvoten gjelder for alle EUs handelspartnere, også de som har frihandelsavtaler med EU. Kun utviklingsland med mindre enn 3 pst. eksportandel unntas. Eksport som overstiger kvotene, vil pålegges toll på mellom 15 og 26 pst. Kvotene praktiseres etter ”første mann til mølla”-prinsippet. Straktiltakene vil være midlertidige – seks måneder – og etterfølges av mer langsiktige tiltak som innføres etter grundigere interne prosedyrer. Tiltakene trådte i kraft 3. april i år.

Det er tre norske bedrifter som blir direkte rammet av EUs tiltak, nemlig Corus i Bergen samt Rautaruukki, og Fundia i Mo i Rana. Totalt dreier det seg om en eksport på ca. 1,4 milliarder NOK i stålprodukter, som risikerer å bli utestengt fra EU.

Norske myndigheter mener dette er i strid både med den bilaterale avtalen med Det europeiske kull- og stålfellesskap og med EØS-avtalen. Norske myndigheter har protestert, med henvisning til ovennevnte avtaler, uten at EU hittil har ønsket å endre tiltakene. Norge vil derfor ta opp saken på møtet i EØS-komiteen 19. april.

Så noen ord om ESA og hjemfallsretten til vannkraft og fossefall. ESA sendte 27. juni 2001 et åpningsbrev til Norge hvor det ble hevdet at industrikonsesjonslovens system er i strid med EØS-avtalens bestemmelser om fri flyt av kapital og fri etableringsrett. Systemet innebærer at enkelte rettssubjekter – statsforetak, norske kommuner og fylkeskommuner samt selskap hvor disse eier minst to tredjedeler av kapitalen og stemmene – kan meddeles konsesjon på ubegrenset tid, mens andre rettssubjekter kun kan oppnå tidsbegrensede konsesjoner i inntil 60 år, da med påfølgende hjemfallsrett.

Norge besvarte ESAs brev 28. november i fjor. I brevet ble det anført at konsesjonsbestemmelsene ESA drøftet, dreier seg om forvaltning av norske naturressurser og derfor faller utenfor EØS-avtalens virkeområde. Samtidig ble det pekt på EØS-avtalens artikkel 125, hvor det fremgår at avtalen ikke på noen måte skal berøre avtalepartenes regler om eiendomsretten.

Ved brev av 20. februar i år framsatte ESA en grunnlagt uttalelse i saken. I uttalelsen angir ESA at organet er uenig både i Norges syn på EØS-avtalens anvendelsesområde og i at EØS-avtalens prinsipper må vike som følge av at bestemmelsene dreier seg om forvaltning av eiendomsretten. ESA opprettholder sitt standpunkt om at de ovennevnte bestemmelser er i strid med EØS-avtalens regler om etableringsrett og fri flyt av kapital. ESA har satt frist til 19. april for Norge til å ta de nødvendige skritt for å imøtekomme de anførsler ESA har fremsatt i den grunnlagte uttalelsen. Dersom Norge ikke etterkommer anførselene, vil ESA stå fritt til å reise sak for EFTA-domstolen etter utløpet av fristen.

Regjeringen vil snart behandle svaret til ESA.

For øvrig har Regjeringen nedsatt en interdepartemental arbeidsgruppe som parallelt med ESA-saken vurderer hvordan man gjennom likebehandling kan bidra til bedre konkurransevilkår i kraftmarkedet, samtidig som verdiene i hjemfallsordningen ivaretas for staten. Arbeidsgruppens formål er å gi et grunnlag for å vurdere konsekvenser av å harmonisere hjemfallsreglene mellom offentlige og private aktører, og gi beslutningsgrunnlag med hensyn til hvorledes en eventuell harmonisering bør gjennomføres. Gruppen skal avgi en vurdering av dette innen 1. juli i år.

På EØS-utvalgets møte 26. februar i år orienterte jeg om at Regjeringen hadde bestemt seg for å fastholde at reglene om øremerking av stillinger for kvinner ved Universitetet i Oslo er i samsvar med EØS-avtalen. ESA besluttet 21. mars i år å forelegge saken for EFTA-domstolen. ESA hevder at bestemmelser som utelukker ett kjønn fra å bli tatt i betraktning ved besettelsen av en stilling, er i strid med EØS-avtalen. ESA vil sannsynligvis sende stevning til EFTA-domstolen i løpet av april måned. Dom i saken vil muligens falle tidlig i 2003.

I januar i år orienterte jeg utvalget om åpningsbrevet fra ESA vedrørende kontantstøtten. Saken gjelder hvorvidt personer som er omfattet av

norsk trygdellovgivning, men bosatt i andre EØS-land enn Norge, skal ha rett til kontantstøtte.

Regjeringen besluttet å avvente utfallet av tvisten mellom kommisjonen og Finland om en lignende sak, den finske "hemvårdsstønaden", før den konkluderte endelig i kontantstøttesaken. Dette ble formidlet til ESA i brev av 18. mars i år. Nå avventes ESAs reaksjon i saken.

EØS-rådets møte i Brussel 12. mars ble ledet av det spanske EU-formannskapet. På det formelle møtet var det enighet om at det har vært en positiv utvikling når det gjelder EØS-avtalens virkeområde det siste halve året, og kommisjonen uttrykte tilfredshet med at det nå er funnet en løsning i flere saker som har vært utestående over lang tid, bl.a. protokoll 3, om bearbejdede landbruksvarer og barnematdirektivet. Samtidig understreket kommisjonen viktigheten av rettslig homogenitet i det indre marked, og påpekte at det fortsatt er et etterslep på EFTA-siden når det gjelder innlemmelse av EUs regelverk i EØS-avtalen.

Etter det formelle EØS-rådsmøtet var det, i tråd med tradisjonen, en politisk dialog. Denne ble avholdt i en meget god og konstruktiv tone. Hovedvekten ble lagt på kampen mot internasjonal terrorisme og situasjonen i Midtøsten. Jeg orienterte også om gjennomføringen av valget i Zimbabwe, hvor vi, i motsetning til EU, hadde valgobservatører.

- Det slutfører min redegjørelse i denne omgang.

Komiteens leder: Takk skal du ha.

Da er ordet fritt, dersom det er noen som ønsker å si noe. - Det er det ikke. Da kan vi gå til sak nr. 2, de aktuelle rettsaktene.

S a k n r. 2

Aktuelle rettsakter for møtet i EØS-komiteen 19. april 2002. Se vedlagte brev fra Utenriksdepartementet, datert 9. april d.å., med oversikt over de relevante rettsakter.

Komiteens leder: Er det noen som ønsker ordet? Åslaug Haga, vær så god.

Åslaug Haga (Sp): Det kommer vel ikke som noen overraskelse at Senterpartiet fortsatt mener at barnematdirektivet ikke skal innlemmes i norsk rett. Vi mener jo, som jeg har gitt uttrykk for i denne salen mange ganger, at her burde man ha anvendt vetoretten.

Det har blitt gått mange runder på denne saken med EU, og det har vært bred oppslutning i Stortinget om at her skulle en søke unntak. Nå registrerer vi at vi ikke kommer videre, og at vi kommer til å meddele at vi aksepterer barnematdirektivet.

Det er jo slik at vitaminer er bra for unger. Men vitaminer i for store doser kan være skadelige. Dette gjelder da spesielt for norske unger, for vi har en annen sammensetning av maten til ungene våre enn det folk på kontinentet har.

Og når Regjeringa nå legger opp til såkalte kompenserende tiltak, mener vi at det ikke er godt nok. Her burde en ha lagt føre var-prinsippet til grunn. Det at en velger å overvåke *på sikt*, tilsier ikke at en ikke kan gjøre ting som er skadelige for ungene *nå*.

Det har vært, og det er fortsatt, vår holdning i denne saken.

Gunhild Øyangen (A): Det går også på næringsmiddeldirektivene, men på andre enn barnematdirektivet:

Jeg ser at det her innføres renhetskriterier for andre tilsetningsstoffer enn fargestoffer og søtstoffer, men også for fargestoffer og søtstoffer. Så det er da hele tre direktiver som fastsetter renhetskriterier som vi ikke har i Norge så langt. Da lurer jeg på: Hvordan er oppfølgingen der? Er det planlagt noe program for å følge med på om disse direktivene blir fulgt? Og i så fall, krever det noen ekstra ressurser? - Det var det ene.

Så var det direktivene som angår fastsetting av grenseverdier for rester av plantevernmidler. De innebærer en skjerpning av de bestemmelsene vi har i Norge, der vi i lang tid vi har hatt et såkalt ikke tidsavgrenset unntak. Dette er veldig viktige forbrukerspørsmål, og jeg er tilfreds med at anbefalingen går på at vi nå skal knytte oss til disse direktivene. Men heller ikke her kan jeg se at det er lagt opp til noen økte ressurser for å følge med at dette faktisk skjer, at vi sjekker at de nye verdiene blir lagt til grunn. Det står her at dette ikke innebærer noen "endringer mht. godkjenning av plantevernmidler". Men det er heller ikke poenget, for det er jo den enkelte bonde som er herre over om en følger de anbefalte doseringer og tidsfrister som er angitt, slik at en må faktisk ha en oppfølging av og en kontroll av produktene for å kunne bringe på det rene om de nye grenseverdiene blir fulgt opp. Så det jeg lurte på, var om en tar dette like alvorlig som barnematdirektivet, om dette får bare passere, eller om en faktisk har en plan for en skjerpet kontroll i tråd med de nye bestemmelsene.

Utenriksminister Jan Petersen: La meg først si at når det gjelder barnematdirektivet, skjønner jeg godt at det tas opp, for det står jo for så vidt på dagsordenen her. Det er jo en sak som utvalget har ferdigbehandlet, så jeg har for så vidt ikke noe mer å legge til om det enn det vi har redegjort for tidligere. Jeg forstår imidlertid godt at det markeres, men som sagt, man er vel kommet så langt at det er der for så vidt vi er.

Når det gjelder de to øvrige tilfellene, forstår jeg det slik at det det henvises til, er de sakene som det står redegjort for på side 8, var det vel, og så er det neste sak på side 9.

Gunhild Øyangen: De står på sidene 8–11.

Utenriksminister Jan Petersen: OK, det er alle sammen, nettopp. Jeg forstod at spørsmålet dreide seg om vi hadde økte ressurser, altså et nytt opplegg for det. Nå går jeg etter hukommelsen, men jeg mener meget bestemt at det har vi ikke lagt opp til på disse områdene, utover det vi allerede har. Det mener jeg i hvert fall så langt hukommelsen strekker seg.

Gunhild Øyangen (A): Bare en liten kommentar til det. Jeg synes det er veldig viktig når Norge nå faktisk får skjerpet sine bestemmelser på viktige forbrukerområder, at det også markeres, og at en kanskje da også tilstreber i et framtidig regime et kontrollapparat som gjør at det er mulig å sjekke om de nye direktivene blir fulgt opp. Det er bare et signal.

S a k n r . 3

Eventuelt

Lederen: Er det noen som ønsker ordet?

Lars Rise (KrF): Jeg har et spørsmål når det gjelder 301 D 0704 på side 30. Det gjelder beslutningen om å oppheve kommisjonsbeslutning nr. 192, om et forum for miljø og utvikling. Jeg ser at man i Miljøverndepartementet ikke har sett noen grunn til å høre andre instanser i forbindelse med denne beslutningen, og synes det er litt rart.

Dette ser ut som en veldig kjapp beslutning. Det er et organ som ser ut til å ha hatt som målsetting å gi råd til kommisjonen i miljø- og utviklingsspørsmål generelt, og det kan vel neppe ha fungert i mer enn ett års tid før det blir nedlagt igjen. Og så har Miljøverndepartementet «ansett det som unødvendig å høre andre instanser». Departementet burde vel i hvert fall ha hørt på det departementet som har med utviklingsspørsmål å gjøre, før man bare gav sin tilslutning til det.

Jeg vet ikke om utenriksministeren kunne si noe om Norge har hatt noen synspunkter på det?

Utenriksminister Jan Petersen: Det må jeg si at det har jeg ikke noen opplysninger om nå.

Haakon Blankenborg (A): Det står i papira at organet ikkje lenger eksisterer. Det er det som er grunnen til at ein ikkje ville vere med der!

Utenriksminister Jan Petersen: Jeg har oppfattet så mye. Men det som vel var Rises spørsmål, var om vi hadde ment noe om kommisjonens beslutning i sakens anledning. Det kan jeg ikke huske om vi har gjort.

Men det er klart at når organet ikke lenger eksisterer, er det ikke så lett å delta der – det poenget har Blankenborg helt åpenbart rett i!

Lars Rise (KrF): Jeg mente mer å få en kommentar til det som står under avsnittet «Sakkyndige instansers merknader», altså den vurderingen som Miljøverndepartementet har gjort om at man ikke anser det nødvendig å innhente noen andre synspunkter.

Lederen: Dette kan sikkert utenriksministeren klare opp etter møtet eller på annen måte.

Er det andre ting? – Det er det ikke.

Møtet hevet kl. 15.50.